

[Erling Christensen]

Når ordføreren for forslagsstillerne siger, at han ikke kan finde en naturlig forklaring på, hvorfor vi bl.a. i Socialdemokratiet er gået imod, kan jeg bruge samme billede, som ordføreren for forslagsstillerne brugte om, hvorfor man overtræder hastighedsgrænsen, at fejlen ligger 80 cm fra rattet. Når ordføreren ikke har kunnet finde en naturlig forklaring, er fejlen måske ca. 10 cm fra talerstolen.

Helge Adam Møller (KF):

En af ordførerne og en repræsentant for forslagsstillerne har boret lidt i, om regeringen er enig eller uenig. Det kan jeg sådan set ikke forstå, for jeg mener, at det fremgik meget klart af den fungerende justitsministers tale, der allerede på et meget tidligt tidspunkt fremhævede, at her var de to partier enige med hinanden, mens det tredje ikke var. Det fremgik også af debatten for ét år siden, og det er vel fremgået så mange gange, men jeg synes såmænd ikke, der er nogen særlig grund til at skose de partier, der så giver udtryk for deres holdning, for det er i en sag som denne, man efter min overbevisning i hvert fald kan have tre forskellige overbevisninger. Jeg har det i hvert fald.

Min første overbevisning er, at vi i øjeblikket har den efter forholdene bedste regering, vi kan få, bestående af de tre partier. Den anden overbevisning, jeg har, er, at når en regering består af flere partier – den situation kender hr. Nør Christensen særdeles vel som tidligere deltager på regeringsniveau – kan man kun fungere sammen som regering, hvis man finder fælles fodslag, og det vil sige, hvis man stemmer sammen, ellers har man ikke en regering. Min tredje overbevisning er, at det er rigtigt med de 120 km på motorveje, men jeg kan altså ikke få alle tre overbevisninger til at hænge sammen. Det vil sige, at enten må jeg anbefale, at vi går ud af regeringen af hensyn til de 120 km/t, eller også må jeg med blødende hjerte, som det igen vil ske ved tredje behandling, stemme imod, selv om det er mit og mit partis dybeste overbevisning, at 120 km/t er det rigtige. Anderledes kan det ikke være, og nu har jeg gentaget den forklaring for hr. Nør Christensen. Han har hørt den tidligere, men jeg mener, det er vigtigt at slå det fast, og jeg synes, det ville være uærligt at prøve at skjule det og give udtryk for noget andet.

Så til både hr. Erling Christensen og fru Kirsten Lee, der var inde på det hollandske. Jeg vil godt gøre opmærksom på, at jeg meget klart nævnte, at en af forudsætningerne for, og jeg tror den afgørende forudsætning for, at det er gået så godt i Holland, som det er, dels var øget propaganda fra de forskellige organisationer dannede om det, der gik i gang, dels øget politiovervågning og en øget afstraffelse af dem, der kørte hurtigere end den hastighed, man indførte. Det nævnte jeg udtrykkeligt og sluttede med at sige, at jeg mente, det måtte være forudsætningen, hvis vi eksempelvis indførte et 2- eller 3-årigt forsøg af den art i Danmark. Det er jeg altså helt opmærksom på.

Lad mig så som det sidste sige en enkelt bemærkning til fru Kirsten Lee. Hun siger: Jamen kan det være rigtigt, at vi ændrer lovene, fordi der er et flertal, der bryder dem? Så skulle vi også tillade, forstod jeg, biltyverier, gøre dem lovlige. Forskellen er vel, at det er under 1 pct. af landets befolkning, der synes, det er rigtigt at stjæle biler eller stjæle i al almindelighed, men der er faktisk et flertal i befolkningen, der synes, det er urimeligt, at vi har den hastighedsgrænse på motorveje. Det mener jeg er meget svækkende for den tiltro, som befolkningen kan have til Folketinget som lovgivende magt, hvis vi har nogle love, som et stort flertal faktisk finder er urimelige. Det mener jeg må få os til at tænke os om.

Tommy Dinesen (SF):

Jeg lagde mærke til, at hr. Nør Christensen ikke sagde noget om mere politi på vejene, at hr. Nør Christensen mener, at trafikken ikke dræber to om dagen. Det må så være hr. Nør Christensens egen mening om det. Jeg har læst det nogle steder, og jeg går ud fra, at når man laver propaganda om det, så er det rigtigt. Hr. Nør Christensen fortalte heller ikke noget om, om ikke der sker alvorligere ulykker, når man sætter farten op. Det er noget, som alle ved, men jeg kan forstå, at Poul Thomsen skal spørges om det. Det vil være interessant at få at vide, når svaret foreligger, hvad han kan skrive om det.

Sådan som hr. Nør Christensen hidsede sig op, kom jeg til at tænke på, at det var da godt, hr. Nør Christensen ikke sad bag ved et rat, for så havde jeg været bange for at være på vejene.